

Bibelord:

Psalm 8:4-6: ”När jag ser din himmel, som dina fingrar format, månen och stjärnorna du fäste där, vad är då en människa att du tänker på henne, en dödlig att du tar dig an honom? Du gjorde honom nästan till en gud, med ära och härlighet krönte du honom. ”

Andakt:

Bibeltexten skulle kunna inledas med orden ”När jag ser din klarblå sommarhimmel, solskenet och den vackra sjön med vitt vågskum efter båten med den glada flickan i, vad är då en människa?”

Vem är hon? Vad tänker hon på? Vad gör henne glad, ledsen, orolig, arg eller rädd? Hur har hon det i sin vardag? Har hon vänner som är snälla mot henne? Hur har hon det hemma? Vad drömmer hon om? I vilka situationer lockas hennes bästa sidor fram? Vad tycker hon om att göra? Vad har fört henne till den plats i livet där hon befinner sig nu?

Vare sig du kan se bilden av flickan i solskenet eller ej, kan ovanstående frågor ställas inför tanken på varje människa. Ibland hinner vi tyst och snabbt ställa liknande frågor när vi möter en ny människa, kanske till och med en som föds in i eller på annat sätt kommer till vår egen familj. Om alla dem vi möter under livets lopp och om oss själva, kan vi fråga Gud: -Vad är då en människa att du tänker på henne? Svaret får vi när vi läser vidare i bibeltexten och möts av det storslagna konstaterandet att människan är en varelse som är gjord nästan till en gud och har blivit krönt med ära och härlighet. Det tänker vi förmodligen inte alltid inför åsynen av vår egen spegelbild eller när vi står öga mot öga med en annan människa. Var och en är helt unik, det finns sannerligen bara ett exemplar, och det är originalet, av dig och samtidigt är vi ganska lika du och jag. Varje människa förtjänar att mötas med respekt. Låt oss därför aldrig avfärda någon bara för att hon inte betar sig som vi förväntar oss.

Han hade en mycket svår och kärlekslös barndom och uppväxt bakom sig. Det han bäst kände till var rädsla, våld, lögn, hämnd, missbruk och kriminalitet. När han första gången möttes av villkorlös kärlek, blev respekterad och älskad för sin egen skull, kunde han inte hantera det. Han visste helt enkelt inte hur man gjorde. Att han själv var skapad till en bild av Gud hade han aldrig reflekterat över. Fortfarande vägrar de som nu står honom nära i livet envist att överge honom. Det förlåter honom och älskar honom och hans djupa inre sår läks sakta men säkert.

Du har förmodligen befunnit dig i situationer då du känt ungefär samma känslor som vi kan ana att solskensflickan på bilden hade. Själva livet var som en ljuvlig sommardag när vinden var alldeles lagom svalkande och du gärna hade stannat i båten eller på en solig strand hur länge som helst. Ibland har bilden varit en helt annan. Fastän vi skapats till bilder av Gud och på olika sätt upplevt hur han vill oss väl, gör vi också svåra upplevelser i livet. Vi sviker och blir svikna, allt blir inte som vi tänkt och hoppats, sjukdom, krig, ensamhet och elände kan drabba oss. När bibeltexten talar om att vara krönt med ära och härlighet kanske det handlar om den nåd som ges oss när vi får lära känna honom som hela tiden vill förvandla oss till det vi redan är; bilder av honom som själv är Gud – Jesus Kristus.

Han identifierar sig med varje situation vi befinner oss i och när vi ropar till honom i tacksamhet eller bön om hjälp, hör han oss och svarar på vår bön, vare sig vi kan tro det eller ej. Många är de som ropat ut i något som tyckts som tomta intet: -Gud, om du finns, hjälp mig! Många har fått vara med om att se Jesusorden uppfyllda i sina egna liv: -Be, så skall ni få. Sök, så skall ni finna. Bulta, så skall dörren öppnas. Ty den som ber, han får, och den som söker, han finner, och för den som bultar skall dörren öppnas (Matteus 7:7-8).

Att vara skapad till en bild av Gud, precis så som varje människa är, gör oss ödmjuka inför livsuppgiften att se och lära av Jesus, handskas med varandra så som han gjorde och respektera och värdera våra medmänniskor, så som han gjorde, som en bild av Gud.

Bön skriven av Margareta Melin:

Jag är fin för du har skapat mig. Jag är dyrbar för du älskar mig. Skön är jag i dina ögon, en ädelsten i din hand. Därför kan det kvitta om någon säger att jag är värdelös och dum. I mitt hjärta viskar du sanningen att jag är värd mer än guld. Jag är din ögonsten, din hemliga skatt. Du är glad att jag finns till. Jag vill tacka dig så länge jag lever och aldrig glömma vem jag är. Amen

Samtala om:

Vad tror du flickan på bilden tänker på där hon sitter i solskenet?

Vilka ljusa, goda, respektive mörka, svåra upplevelser kan hon tänkas ha gjort redan tidigt i livet?

Hur märks det i vårt dagliga liv att vi respekterar varandra som Guds avbilder?

Hur kan vi hjälpas åt att göra det bättre?

Vilka i vår närmaste omgivning behöver just nu en påminnelse om att de är gjorda nästan till en gud?

Böneämnen:

Be för dem du känner eller hört talas om som behöver få möta Gud som skapat dem.

Be Gud om hjälp att få förmedla hans kärlek till dem som inte ännu förstått att den finns för varje människa.

Be att din kristna gemenskap på kåren får vara ”som en härlig solskensdag” för dem som kommer dit.

Be för den eller dem du särskilt lovat att be för.

/Karin Larsson